

[Poul Dam.]

Ville det ikke have været rimeligt at tage hele skridtet med det samme og smide alt småskiddet ud og lade os nøjes med 10-øren og så håbe, at den endnu i nogen tid er noget værd?

Økonomi- og budgetministeren (Per Høckerup): Jeg vil gerne først takke udvalget for dets arbejde og for dets tilslutning til lovforslaget. Så vil jeg sige om de spørgsmål, der har været rejst i betænkningen, at jeg er indforstået med, at vi skal overveje, om de ikke benyttede 1- og 2-ører af møntbronze, som ligger i et stort antal, i et vist omfang skal slippes ud, ikke som gangbar mønt, men som samlergenstand, og i den udstrækning, hvori det kan give penge i statskassen, synes jeg det er fornuftigt at gøre det. Jeg mener ikke, at vi skal iværksætte en større markedsundersøgelse for at finde ud af, hvor mange der skal slippes ud, men hvis overskuddet i forhold til de produktionsomkostninger, som allerede er afholdt, vil indebære en indtægt på 1 eller 1½ mill. kr., så er det jo også værd at tage med, men jeg kan bekræfte, at jeg naturligvis, hvis resultatet af overvejelserne bliver, at vi vil slippe nogle af disse mønter ud til samlerformål, vil gå til finansudvalget med et forslag om, hvorledes det skal gøres, og om, hvorledes midlerne skal anvendes.

Om 5-øren vil jeg gerne sige, at jeg da naturligvis principielt er indstillet på den tankegang, som udvalgsflertallet har givet udtryk for, at det gælder om at spare, og kan vi ved at fremstille 5-øren af zink spare 1 mill. kr. i forhold til, hvis den fremstilles af bronze, er det naturligvis et vægtigt argument for at fremstille den af zink. På den anden side står der andre vægtige argumenter for ikke at fremstille en mønt af zink. Det har hr. Stinus gjort opmærksom på, og jeg vil være indstillet på at overveje de to henstillinger, idet jeg samtidig vil opfordre møntdirektøren til med sine medarbejdere at prøve at finde på noget mere fantasifuldt end blot valget imellem bronze og zink. Det er tænkeligt, at vi kunne finde en mellemvej, som giver en mønt, der ikke kommer til at virke så, jeg havde nær sagt luset, som en zinkfemøre vil komme til, når den har været omsat en 4-5 gange, men som til gengæld

ikke koster så meget som en bronzefemøre. Jeg vil altså være parat til at overveje, om vi kan finde noget, der er bedre end en zinkfemøre, men ikke koster så meget som en bronzefemøre.

Så vil jeg sige til hr. Poul Dam, der mente, at vi helt kunne afskaffe 5-øren, at selvfølgelig skuer jeg også ind i fremtiden — det vil jeg gerne sige til hr. Poul Dam — men ikke så langt, at inflationen er skredet så vidt, at vi kan afskaffe også 5-øren. Jeg vil da sige, at selv om de færreste ting kan erhverves for 5 øre, så tænker jeg stadig væk — og det tror jeg også hr. Poul Dam gør, når han nærmere overvejer spørgsmålet — på børnenes enkeltvise bolsjeindkøb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til møntlov.

Lovforslagets §§ 1-10 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om afrunding af visse ørebeløb.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.